

prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Central (jud: R. Chistruga)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de IP „Agenția Servicii Publice”,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Del Gatto Victoria
împotriva lui Del Gatto Massimo Marco, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii
Publice”, Serviciul Stare Civilă Rîșcani cu privire la declararea valabilității
căsătoriei și

cererea de chemare în judecată depusă de IP „Agenția Servicii Publice”
împotriva Victoriei Del Gatto cu privire la recunoașterea nulității căsătoriei,
împotriva deciziei din 02 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t a ț ă :

La 25 iulie 2019, Del Gatto Victoria a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Del Gatto Massimo Marco, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii
Publice”, Serviciul Stare Civilă Rîșcani cu privire la declararea valabilității
căsătoriei încheiată între Del Gatto Victoria și Del Gatto Massimo Marco la data de
13 iulie 2007, la OSC Rîșcani, înregistrat la nr. 2.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 14 septembrie 2002, la nr.78 la OSC
Rîșcani, a înregistrat căsătoria cu Cepoi Dragomir, care a fost desfăcută prin
hotărârea din 23 noiembrie 2006 a Judecătoriei Rîșcani, care a intrat în vigoare la
data de 13 decembrie 2006.

A indicat că, la cererea sa, în temeiul hotărârii din 23 noiembrie 2006, i-a fost
eliberat de către OSC Rîșcani certificatul de divorț nr. 219 din 14 decembrie 2006.

A menționat că, la data de 13 iulie 2007 a încheiat căsătoria cu Del Gatto
Massimo, la acel moment, fiind divorțată conform hotărârii din 23 noiembrie 2006,
careva impedimente nu existau.

Astfel, la data de 13 iulie 2007 la OSC Rîșcani a fost înregistrat actul de
căsătorie la nr.2 pe numele cet. Del Gatto Massimo și Cepoi (după căsătorie - Del
Gatto) Victoria și eliberat certificatul de căsătorie XXXXX nr. XXXXX.

Ulterior, după încheierea căsătoriei cu pârâtul Del Gatto Massimo, hotărârea
Judecătoriei Rîșcani din 23 noiembrie 2006 a fost atacată cu apel la CA Bălți.
Reclamanta a subliniat că, la data de 28 august 2007 Curtea de Apel Bălți a emis o

decizie prin care, hotărârea Judecătorei Rîșcani din 23 noiembrie 2006, în temeiul căreia a fost eliberat certificatul de divorț nr. 219 din 14 decembrie 2006, a fost casată.

Respectiv, la acel moment, Del Gatto Victoria era în situație de „dublă” căsătorie fără voința sa și contrar prevederilor art. 15 din Codul Familiei.

A invocat reclamanta că, căsătoria dintre Cepoi (Serjant) Victoria și Cepoi Dragomir a fost desfăcută repetat conform hotărârii din 17 decembrie 2009, a Judecătorei Rîșcani, în temeiul căreia la 14 ianuarie 2010, de OSC Rîșcani, i-a fost eliberat certificatul de divorț nr.1.

La data de 26 septembrie 2019, Instituția Publică Agenția Servicii Publice a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Del Gatto Victoria și Del Gatto Massimo cu privire la recunoașterea nulității actului de căsătorie nr.2 din 13 ianuarie 2007, înregistrat de OSC Rîșcani, pe numele Del Gatto Massimo și Cepoi (Del Gatto) Victoria și a certificatului de căsătorie seria XXXXX nr. XXXXX.

În motivarea acțiunii a invocat că, la data de 29 iunie 2019 cet. Victoria Del Gatto s-a adresat la Serviciul Stare Civilă Criuleni cu cererea privind schimbarea numelui din „Del Gatto” în „Serjant”, motivând că întâmpină dificultăți la traversarea frontierei de stat.

Ca rezultat al efectuării verificărilor în fondul de arhivă al actelor de stare civilă și a materialelor anexate, au fost identificate mai multe acte de stare civilă cu referire la Del Gatto Victoria și anume:

- actul de naștere nr. 40 din 09 februarie 1988, înregistrat la OSC Rîșcani, pe numele Serjant Victoria,
- actul de căsătorie nr. 78 din 14 septembrie 2002, înregistrat de OSC Rîșcani, pe numele Cepoi Dragomir și Serjant Victoria,
- actul de divorț nr. 219 din 14 decembrie 2006, înregistrat de OSC Rîșcani, pe numele Cepoi Dragomir și Cepoi Victoria.

Pe marginea actului se atestă mențiunea despre desfacerea căsătoriei în temeiul hotărârii din data de 23 noiembrie 2006 a Judecătorei Rîșcani.

Reclamanta a menționat că, la rubrica „mențiuni ulterioare” au fost înscrise datele despre Decizia Curții de Apel din data de 28 august 2007, prin care a fost casată hotărârea din 23 noiembrie 2006, iar cauza despre desfacerea căsătoriei a fost remisă la rejudecare.

Totodată, a susținut că, actul de căsătorie nr. 2 din 13 ianuarie 2007, înregistrat de OSC Rîșcani, pe numele Del Gatto Massimo și Cepoi Victoria în rubrica corespunzătoare „starea civilă” a soției se atestă înscrisă informația „divorțată” - actul nr.219 din 14 decembrie 2006, actul de divorț nr.1, din 14 ianuarie 2010, înregistrat de OSC Rîșcani, pe numele Cepoi Dragomir și Cepoi Victoria.

Totodată, conform, informației din rubrica „ea” nu este completată. Divorțul vizează căsătoria din anul 2002 (act de căsătorie nr.78 din 14 septembrie 2002, OSC Rîșcani).

De asemenea, IP „Agenția Servicii Publice” a mai indicat că, actul de naștere nr.149 din 12 decembrie 2003, înregistrat de OSC Rîșcani, pe numele XXXXX născut la data de XXXXX, numele mamei din „Cepoi” a fost modificat în „Del Gatto”, în temeiul actului de căsătorie nr. 2 din 13 ianuarie 2007.

La fel, Instituția Publică Agenția Servicii Publice, a mai indicat că actul de naștere nr.92, din 07 iulie 2005, înregistrat de OSC Rîșcani, pe numele XXXXX,

născută la data de XXXXX și numele mamei din „Cepoi” a fost modificat în „Del Gatto”, în temeiul actului de căsătorie nr. 2 din 13 ianuarie 2007, actul de naștere nr. XXXXX din 31 octombrie 2013, înregistrat de OSC Rîșcani, pe numele XXXXX, născută la data de XXXXX.

A reiterat că, examinarea cererii privind schimbarea numelui are loc potrivit prevederilor art. 49-53 din Legea nr. 100-XV din 26 aprilie 2001 privind actele de stare civilă și pct.99-144 din Instrucțiunea cu privire la modul de înregistrare a actelor de stare civilă, aprobată prin Ordinul Departamentului Tehnologiilor Informaționale din 04 ianuarie 2004 (publicată în Monitorul Oficial nr.59-61 din 15 aprilie 2005).

Instituția Publică Agenția Servicii Publice a indicat că, nu a putut fi examinată cererea solicitantei de schimbare a numelui până la stabilirea statutului juridic al celei de-a doua căsătorii a solicitantei, înregistrată în anul 2007 (act de căsătorie nr. 2 din 13 ianuarie 2007).

În final, Instituția Publică Agenția Servicii Publice a mai indicat că, prin efectul anulării divorțului la prima căsătorie a d-nei Victoria Cepoi, faptul celei de-a doua căsătorii pe numele acesteia constituie impediment legal la căsătorie, situație ce implică derogare de la prevederile articolelor 2 și 15 alin. (1) lit. a) ale Codului familiei, care în aplicarea principiului monogamiei stabilesc inadmisibilitatea încheierii căsătoriei între persoanele dintre care cel puțin una este căsătorită.

Consideră că, este necesar recunoașterea nulității actului de căsătorie nr.2 din 13 ianuarie 2007, înregistrat de OSC Rîșcani, pe numele Del Gatto Massimo și Cepoi (Del Gatto) Victoria, în conformitate cu prevederile art. 62 alin. (2) al Legii nr. 100-XV din 26 aprilie 2001 privind actele de stare civilă, prin care competența recunoașterii nulității actelor de stare civilă întocmite neîntemeiat este atribuită instanțelor judecătorești.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul central din 04 februarie 2020, s-a dispus conexarea într-un singur proces a cauzei civile pornite în baza acțiunii înaintate de Instituția Publică Agenția Servicii Publice împotriva lui Del Gatto Victoria și Del Gatto Massimo privind recunoașterea nulității actului de căsătorie nr.2 din 13 ianuarie 2007, înregistrat de primăria OSC Rîșcani, pe numele Del Gatto Massimo și Cepoi (Del Gatto) Victoria și a certificatului de căsătorie seria CS-V nr. XXXXX cu cauza civilă la acțiunea Victoriei Del Gatto împotriva lui Del Gatto Massimo Marco, intervenient accesoriu Instituția Publică Agenția Servicii Publice privind declararea valabilității căsătoriei.

Prin hotărârea din 03 martie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul central acțiunea înaintată de Del Gatto Victoria împotriva lui Del Gatto Massimo Marco, intervenientului accesoriu Instituția Publică Agenția Servicii Publice privind declararea valabilității căsătoriei și cererea de chemare în judecată depusă Instituția Publică Agenția Servicii Publice împotriva lui Del Gatto Victoria și Del Gatto Massimo Marco privind recunoașterea nulității actului de căsătorie, a fost admisă parțial. S-a constatat valabilitatea căsătoriei încheiate între Del Gatto Victoria și Del Gatto Massimo Marco înregistrată în baza actului de căsătorie nr.2 din 13 ianuarie 2007 întocmit de OSC Rîșcani. Cerința IP „Agenția Servicii Publice” împotriva Victoriei Del Gatto și Del Gatto Massimo Marco cu privire la recunoașterea nulității actului de căsătorie, a fost respinsă.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 07 aprilie 2020, IP „Agenția Servicii Publice” a contestat hotărârea primei instanțe, solicitând casarea parțială a acesteia.

Prin decizia din 02 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de IP „Agenția Servicii Publice” și s-a menținut hotărârea din 03 martie 2020 a Judecătorei Drochia, sediul central.

La 28 iulie 2020, IP ”Agenția Servicii Publice” a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi soluții de admitere integrală a acțiunii depusă de IP „Agenția Servicii Publice”.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, or, concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 02 iulie 2020.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 8 iulie 2020 (f.d.143).

Astfel, recursul declarat la 28 iulie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 14 septembrie 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1447/20, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d.165).

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimații să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de IP ”Agenția Servicii Publice”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de IP ”Agenția Servicii Publice”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de IP ”Agenția Servicii Publice”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”, împotriva deciziei din 02 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat